

въ земята. Какво трѣба да правѣтъ по насъ зимѣ, а на Югъ лѣтъ тѣзи животны, на които сѣ нуждны насѣкомы и растенія? Тѣмъ не остава друго освѣнь да си прикѣтатъ храна за онуй време на годината, когато не ще могатъ да я намѣрватъ; тѣй и правѣтъ нѣкои животны. Или животнытѣ отъ насъ трѣба да излѣзѣтъ за да идѣтъ другагѣ да зимуватъ, а животнытѣ отъ Югъ да излѣзватъ да лѣтуватъ; тѣй правѣтъ по насъ много птичета, като лѣстовицытѣ и жеравытѣ, които отыватъ да зимуватъ на таквизи топлы мѣста, дѣто могатъ да са хранятъ. Но има нѣкои живогны, които храна си не приготвятъ и отъ зимата не бѣгѣтъ; природата спасява тѣзи животны, като ги приспиза по насъ за цѣла зима, а на Югъ за цѣло лѣто. Ный не ѣдемъ, кога спимъ; тѣй и животното, което е приспано зимѣ, спи нѣколко мѣсеца наредъ, безъ да са събужда и затуй нищо не ѣде. Прѣзь туй време то твърдѣ испосталѣва, защото тѣлото му не умира, а слѣдова да живѣе; затуй кръвьта му зема питателны сокове отъ тѣзи тлѣтина, която животното си е набрало подъ кожата прѣзь лѣтото. Заспалото отъ зимныя сънь животно лежи, като мъртво, не помръдѣа; но сърцето му тупа, което показва че кръвьта по тѣлото му са движе. Заспалото животно едвамъ дыше; навременѣ дыханіето му е толкосъ слабо, щото мѣчно е познато. Ако го внесешъ въ топла стая, тогасъ то скоро ще да оживѣе и не ще да заспи, додѣ да стои въ топлото. Ако не бы то съвсѣмъ дышало во времето на съня си, то не бы могло и да живѣе, защото тамъ дѣто нема дыханіе, нема и животъ. Понеже дыханіето на заспалото животно е твърдѣ слабо и кръвьта му са мърда полегка, отъ туй тѣлото му е